

Slunce, jež zvolna zapadá,
loučí se s moří, horami
i s poli a jim nechává
slib zítřejšího svítání.

Nadějí pevnou, vírou svou
nás blaží tvého Slova jas,
ono je slávou Otcovou
od věků po veškerý čas.

Toť Slunce, jehož blahý svit
od věků plá a nehasne,
zem zalita jím touží být,
jim skví se nebe přešťastné.

Dej, ať jsme jednou světlem tím,
naš Otče, věčně blaženi,
ať Synu s Duchem vznešeným
i tobě nová píseň zní. Amen

